

Serrat de Mascarell

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Sector central del terme municipal
Emplaçament	Ctra. local cap a Sant Joan d'Oló uns 2,5 km fins mas Rovira. Travessar camp a l'oest 300 m
Alçada:	673

Coordenades:

Latitud:	41.85891
Longitud:	2.03373
UTM Est (X):	419799
UTM Nord (Y):	4634563

Classificació

Número de fitxa	08258-99
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Segle	desconegut
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Jaciment que sembla potencialment molt fèril
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08258A011001200000AB
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dj., 09/01/2020 - 01:00

Descripció

Possible jaciment arqueològic, fins ara desconegut, tal vegada d'època protohistòrica. Les restes arqueològiques es troben a la part més alta del serrat i s'adapten a la forma d'un promontori rocallós que s'eleva lleugerament de l'entorn més aviat planer. S'estenen en una àmplia superfície que adopta una forma de L i que s'allarga una quarantena de metres aproximadament en sentit est-oest i uns 30 metres en sentit nord-sud. En aquesta àrea s'hi observen un seguit d'estructures al nivell de fonamentació que, per la part exterior (al nord i a ponent), semblen conformar una muralla que estaria construïda a l'extrem d'una massa rocosa. Aquesta possible muralla gira tot fent un angle recte en un punt on s'insinuen els fonaments d'una torre circular. La possible muralla està formada per blocs de pedra de mida diversa, però en general força grans i ben adaptats a les formes de la roca natural. Per la cara interior hi trobem altres estructures que semblen configurar estances o habitatges adossats entre si i amb la muralla. Aquests murs estan envoltats d'abundants enderrocs. En aquesta cara interior el terreny fa un pendent suau i, a un nivell més baix, s'hi veuen altres murs adaptats a l'orografia que podrien correspondre ja a feixes de conreu modernes. Un factor important a tenir en compte, tal com abans apuntàvem, és el caràcter estratègic de l'indret. A part de la situació dominant, cal dir que uns 160 m al sud-est hi passava en època medieval un dels ramals de la ruta catalana del camí de Sant Jaume, concretament el que passava per Girona, Vic, Manresa, Montserrat, Igualada i Lleida i que està documentat al segle XIV. Sembla que en el tram del Moianès l'itinerari venia de l'Estany, passava prop de l'actual mas Rovira i continuava cap a Rojans, el mas la Careta i Artés. En l'explotació superficial que hem practicat a l'indret no hem pogut recollir cap fragment de ceràmica que ens donés alguna pista sobre la cronologia del jaciment.

Observacions:

Informació oral facilitada per Jordi I Llorenç Rovira, del mas Rovira.

Es troba emplaçat a la part més alta del serrat anomenat de Mascarell, d'una orografia més aviat suau i que s'aixeca entre la vall de la riera d'Oló i un antic camí que discorre a l'altra banda, per l'altiplà. És un indret dominant, amb bones vistes sobre la vall i també vers el turó on hi ha el poble d'Oló.

Actualment és ocupat per una clapa de bosc de pi envoltada de conreus.

Els habitants del mas Rovira, que coneixien aquestes restes i ens n'han informat, suposen que són molt antigues però no en coneixen cap informació concreta. Tenint en compte tot el que hem exposat, considerem que es pot descartar que les restes corresponguin a un mas o a altres construccions rurals més a l'ús. Més aviat la disposició allargassada de les estructures entorn d'una possible muralla ens indueixen a pensar que es pot tractar d'un poblat amb elements defensius i en una fase d'urbanisme molt incipient. Això el podria situar en un horitzó cronològic entorn de l'edat del ferro o en època ibèrica. Tanmateix, no podem descartar que es tracti d'una construcció més moderna i amb una funcionalitat que ens és desconeguda. Sigui com sigui, considerem que es tracta d'un jaciment amb prou elements d'interès per merèixer un estudi arqueològic més aprofundit ja que, en cas de confirmar-se la seva antiguitat, podria constituir un assentament en molt bones condicions de conservació, d'unes dimensions importants i amb uns estrats potencialment fèrtils.

